

Márton László

Meddig zöld az örökzöld?

(Friedrich Schiller összes drámái I-II.)

Részlet a cikkből

Diákkorom egyik kedves könyve volt Schiller drámáinak 1970-es, kétkötetes összkiadása a Helikon Klasszikusok sorozatban. Az volt az érzésem, hogy minden benne van, amit a németül nem tudó magyar olvasónak, illetve színházi nézőnek a drámaíró Schillerről tudnia kell: a fordítások nagyszerűek (vagyis szöveghűek, híven közvetítik Schiller intellektuális és nyelvi emelkedettségét, nyelvük mégis korszerű), a kommentár-rész, Vajda György Mihály és az akkor pályakezdő Györffy Miklós közös munkája tömör és pontos, minden lényeges útbaigazítást megad, anélkül, hogy elterelné az olvasó figyelmét a drámák sodráról. [...]

1976-ban a Kriterion Schiller történelmi tanulmányaiból, 1977-ben az Európa Kiadó a költeményeiből ad közre egy-egy bő válogatást, az előbbit Mikó Imre, az utóbbit **Eörsi István** szerkesztette. Erről a kötetéről, amely a Lyra Mundi sorozatban jelent meg, majdnem szó szerint ugyanaz mondható el, ami a drámák összkiadásáról: a maga módján ugyancsak nagy kaliberű vállalkozás volt, és amit az akkori magyar lírai köznyelven el lehetett mondani Schiller verseiből, azt elmondta. Azóta viszont újabb magyar nyelvű Schiller-versértelmezések nem születtek, leszámítva Weöres Sándor *A kéz-cipő* című, látszólag vicces, valójában komoly elméleti problémákat felvető szövegét. [...]